

Lisbeth Hoffmann Petersens prædiken til konfirmationerne af Dalumskolens konfirmander

Taler

Lisbeth Hoffmann Petersen
Sognepræst

Dato

6. juni 2020

Sted

Hjallese Kirke

Omstændigheder**Prædikentekster**

Salmernes Bog kapitel 8
Matthæusevangeliet kapitel 28, vers 16-20

Salmer

I østen stiger solen op
Måne og sol
Du satte dig selv i de nederstes sted
Nu titte til hinanden de favre blomster små
Du, som gir os liv og gør os glade

1 Kære konfirmander! Kære familie og gæster!

Konfirmationen i 2020 – Den glemmer vi aldrig! Nu går livet sjældent, som man har planlagt; men alligevel var det overraskende, at

- 5 konfirmationsundervisningen skulle slutte så brat i midten af marts, dagen før den længe ventede ”konfirmandernes egen gudstjeneste”. Heldigvis var salmer og skriftsteder til i dag for længst blevet udvalgt af jer. Vi havde været til konfirmandtræf inde i Domkirken i januar og var stort set i mål med undervisningen. De sidste gudstjenester, I manglede, måtte klares som online-
- 10 gudstjenester. 18. april blev til 6. juni eller 3. oktober, og selv om det på et tidspunkt så sort ud, så lykkes det nu at gennemføre konfirmationerne trods alt.

Hvad ville der ske, hvis man som menneske fik samme magt, som Gud selv? Et muligt svar på dette findes i den amerikanske komediefilm Bruce Almighty med

15 Jim Carrey og Morgan Freeman i hovedrollerne. Bruce er yderst utilfreds med den måde, hvorpå Gud styrer verden, og som svar på Bruces brok, giver Gud Bruce en chance for at forsøge, om han kan gøre det bedre end Gud selv. Måske husker man den fantastiske scene, hvor Bruce i skikkelse af Jim Carrey beder sin hund om at gå ud på toilettet for at tisse i stedet for at gøre det op ad møblerne i

20 stuen, og hunden husker også at trække ud i toilettet og slå brættet ned bagefter. Det er også superfedt at kunne sige ja til alting, som folk beder om i deres bønner, blot ved at give et ”ja” som standardsvar på samtlige henvendelser. For

så må alle da blive glade, tænker man. Men nej. Det er ikke fedt at få alt det, man
ønsker sig på én gang, og hvis alle vinder i lotto samtidig, bliver gevinsten meget
25 lille for den enkelte. Der bliver oprør og krigslignende tilstande i gaderne, og
Bruce må krybe til korset og indrømme, at det faktisk ikke er så nemt at være
Gud og at have magt, som han havde troet. Det er faktisk bedst, hvis Gud selv
vil styre verden, og man som menneske kan leve sit liv på godt og ondt og tage
livet, som det kommer uden alt for megen brok og måske endda med en smule
30 taknemmelighed over det, man har, fordi det ikke er en selvfølge.

Vi, der er her til stede, har prøvet det modsatte af at få uindskrænket magt:
nemlig at være totalt magtesløse. Under den verserende corona-krise har de
fleste af os opdaget, at vi som mennesker har magt over meget mindre, end vi
35 troede. Der skal blot en slem virus og en nedlukning til, så smuldrer alt mellem
hænderne på os: Al vor planlægning, alle aftaler i kalenderen, alt, hvad vi har
gået og udtænkt og glædet os til, alt, hvad vi har bygget op, forsvinder på et
øjeblik. Selv konfirmationsdatoen, som plejer at være lige så sikker som amen i
kirken, og ligger klippefast ligesom juleaften, blev aflyst og rykket.

40
Sådan har det egentlig været til alle tider, opdager vi, hvis vi læser lidt rundt om i
Bibelen; men vi har glemt det, fordi der har været en årrække efter de to
verdenskrige, hvor alt har været i vækst, og alt syntes at kunne lade sig gøre. For
1½ år siden udkom der en bog netop med titlen ”Vi kunne alt”, der beskriver
45 det opsving, der kom i 1970’erne, og som på mange måder er en bølge, vi har
reddet med på lige siden, og hvor vi måske egentlig godt har vidst inderst inde, at
der er en bagside, at vi netop *ikke* kan alt, selv om vi kan ganske meget.

Det er besnærende at have magt over sin tilværelse og måske også over andre;
50 men det er en illusion, at man rent faktisk har det. Og hvis man skulle prøve at
have det for en kort bemærkning, så er det faktisk mindre sjovt, end man skulle
tro. Bare tænk på Bruce Almighty! Og i lidt mindre målestok jer selv, der fik lov
til at vælge og vrage imellem to konfirmationsdatoer og et ekstra
konfirmationstidspunkt tidligt om formiddagen. Det virker så skønt selv at
55 kunne vælge; men det er det ikke altid. Det ved I bedst af alle.

Dét at have magt – eller rettere at få magten givet – er temaet i dagens tekst.
”*Mig er givet al magt i himlen og på jorden*”, siger Jesus. Denne tekst er
dåbsbefalingen, som lyder ved hver eneste dåb, og som har lydt, dengang I
60 konfirmander blev døbt, ja, dengang vi i forældregenerationen blev døbt. Nu er

det heldigt, at Jesus ikke er en type som Bruce Almighty, der ikke rigtigt kan styre det med at have magt. Jesus er nærmest det modsatte af en jordisk magthaver. Jesus vælger nemlig at bruge sin magt, således at han går ind på samme vilkår, som vi mennesker lever under; Jesus går ind i magtesløsheden sammen med os mennesker, og han lægger sit eget liv fra sig for at gå ind i døden, så vi ikke skal være alene, når alt ramler, når sygdom, lidelse og død kommer til os. For da er Jesus hos os alle dage indtil verdens ende.

70 At Jesus vælger magtesløsheden frem for magtbegærligheden er ikke et udtryk for, at han lægger ansvaret fra sig – tværtimod. Jesus tager skraldet, bærer ansvaret, livet sammen med os. Og Gud ske lov for det! Det er dét, der sker, når vi kommer med vores barn til dåben, eller barnet selv kommer op til døbefonten, så lægger vi ikke bare magten, men vort barns liv i Guds hænder – i tillid til, at det er det bedste og sikreste, vi kan gøre for vores barn. Ved dåben får man et ståsted, et udgangspunkt, et fællesskab, nye øjne på tilværelsen, et udblik.

Med dåben følger der en gave – eller rettere tre gaver, nemlig tro, håb og kærlighed. Så i morgen når I sidder ved gavebordet og tæller alle de penge, I har fået i konfirmationsgave, og trykker på jeres nye MacBook Pro og monterer jeres nye guldørenringe, så overvej, at der er også ligger 3 usynlige gaver på konfirmationsgavebordet: tro, håb, kærlighed. Det kan godt være, at I tænker: Hvad skal vi bruge det til? Men jeg tror, I finder ud af det på et tidspunkt, når I har levet lidt længere, end 13-14 år. For hvordan ville livet være, hvis vi ikke havde *tro*, tro på fremtiden, en tillid til andre, eller hvis vi ikke havde *håb*, og alt så håbløst ud, eller vi ikke havde *kærlighed*, at der ikke var nogen, der holdt af os, eller hvis vi ikke selv var i stand til at elske andre?

Om et øjeblik kommer I konfirmander herop til altersranken og bekræfter ved jeres konfirmation, at I gerne vil have del i hele herligheden. I siger højt og tydeligt ”Ja”, og samtidig så siger Gud faktisk også ja til jer og til alt dét, Gud lovede jer ved dåben: tro, håb og kærlighed samt at være med jer alle dage – både på de gode og de onde dage, livet igennem – indtil verdens ende. Når I nu går ud i livet, der ligger foran jer, så husk, at I går ikke alene, selv om det nogle gange kan føles sådan. I går med jeres konfirmation og med Gud i ryggen, og glem ikke: tro, håb og kærlighed! Tillykke med jeres konfirmation! AMEN

Kilde

www.hjallesekirke.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

105

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lisbeth-hoffmann-petersens-praediken-til-konfirmationerne-af-dalumskolens-konfirmander>

110

115

120

125

130

135